

**VELIKA DEVETNICA SLUGI BOŽJEM OCU ANTI GABRIĆU
»OD ZEMALJSKOGA DO NEBESKOG ROĐENJA«
Osma devetnica od 20. do 28. rujna 2022.**

Hvaljen Isus i Marija!

Dragi molitelji devetnice i prijatelji našega misionara oca Ante Gabrića. Evo nas u osmoj devetnici, rujnu, mjesecu posvećenom Žalosnoj Gospi. Mjesecu u kojemu slavimo Malu Gospu, Presveto ime Marijino i Uzvišenje Svetoga Križa. Ponovno s Marijom i po Mariji do Isusa!

Koliko boli, križeva, patnje u čitavome svijetu. Koliko je patnje, boli, nerazumijevanja, križeva u tvom i mom srcu. Kako gledam na to? Imam li strah i nepovjerenje? Bojimo li se budućnosti? Postavljam li pitanje zašto se baš meni sve ovo događa? Prihvaćam li, ili odbijam svoje križeve? Jesmo li jedni drugima križ ili rame za križ? Prihvaćamo li križ s ljubavlju onako kako ga je prihvatio naš Gospodin ili ne?

To su pitanja koja nam se nameću kroz život. Kako ćemo na njih odgovoriti ovisi o nama samima i našoj otvorenosti prema Gospodinu.

Kroz pisma našega misionara i njegove molitve otvorimo se Ocu nebeskomu. Dopustimo Božjemu milosrđu da nas mijenja, da poput oca Ante sve svoje križeve, kušnje, trpljenja prinesemo Gospodinu s potpunim pouzdanjem kako bismo ga mogli slijediti.

Kroz ovu devetnicu ogleđajmo se u životnim križevima onih o kojima otac Ante piše i njegovom križnom putu kojim je prošao kroz Bengaliju.

»Tvoje Evanđelje, tvoja blaga vijest, jest Križ. Raširenim rukama, rukama probodenima, ti oko sebe okupljaš narode svijeta.

Božanski misionaru, daj, daj rasvijetli naša srca i naše duše da spoznamo tu veliku istinu da je samo Križ jedina nada spasenja svijeta. Čuvaj nas na kalvariji s Marijom, svojom i našom Majkom!

Nju si nam dao za Majku sa svoga prvog kalvarijskog oltara. I sada te molimo, čuvaj nas zajedno s njom, Majkom i Kraljicom mučenika, Kraljicom apostola i misionara!

Čuvaj nas, da ljubeći tebe, uzmognemo poput tebe raširenim i probodenim rukama i srcem, probodenim kopljem ljubavi, moliti svoju životnu misijsku molitvu za čitav svijet.«

Otac Ante Gabrić

Molimo s ocem Antom, molimo se njemu, za njega i postupak proglašenja blaženim.

Nastavimo i dalje moliti za našu Crkvu, za dobre pastire, misionare i misionarke, naše obitelji, nerođene, napuštene, posebno bolesne, za kraj pandemije, rat u Ukrajini i sve naše nakane koje posebno stavljamo u ovu devetnicu.

Želimo Vam uspješan, plodonosan i blagoslovljen hod kroz Devetnicu!

Oče Ante moli za nas!

VELIKA DEVETNICA u čast sluge Božjega oca Ante Gabrić

PRVI DAN

Dragi moji, Ivo, Gabro i fra Nikola!

Ja sam, hvala Bogu, dobro. Drže me vaše molitve i vaša ljubav, jer posla je toliko da se po ljudskim računima ne bi moglo na sve stići. Ove smo godine i mi ovdje osjetili zimu. Dosta je ljudi pomrlo od studeni u sjevernim krajevima Indije. Tu se temperatura spustila i na 8 stupnjeva iznad ništice, što je vrlo niska temperatura za Bengaliju. Ljudi imaju jedva što na sebi, pa su uistinu drhtali. Ja sam mogao mnogima pomoći jer smo dobili dosta robe i iz domovine i iz ostalih krajeva. To sam sve uoči Božića razdijelio po selima, i u našoj bolnici i u sirotištu.

U bolnicu nam dođe i do 2 000 bolesnika na dan. Nedavno je došao narodni poslanik, gospodin Radhila Pramanik, izabran na komunističkoj listi. Ostao je zadivljen nad radom sestara. Trebali smo arteški zdenac za pitku vodu. On me pozvao u grad Kalkutu na ministarstvo, i za desetak dana dobili smo što smo tražili. Išli su 350 metara duboko, i sad imamo dobru vodu.

U svojim komunističkim novinama tiskali su podulji članak o radu sestara, a objavili su i sve moje izjave, u kojima sam otvoreno govorio o lijenosti i nemarnosti državnih činovnika u ovim udaljenim selima. A sada je tu u Bengaliji njihova komunistička partija.

Podižemo i starački dom, treba nam za to cementa. Taj se poslanik brine i za to da dobijemo cementa po kontrolnoj cijeni. Za taj dom Majka Terezija dobila je poveći dar od jednog dobrotvora u Bombayu. Vrlo često dolaze bolesni starci i starice iz udaljenih sela, pa ne mogu natrag kući istoga dana. Njih, a i te; bolesnike držat ćemo u tom domu. Nadam se da ću ga dovršiti do kišnog doba, tamo u lipnju. Vježbali smo neke naše mladiće i u zidarskim i u stolarskim poslovima pa će oni sagraditi taj dom.

Ovog mjeseca nabavio sam 50 kvintala riže, što će nam biti dosta za godinu dana. To je naša svagdašnja hrana. Uredili smo i vrt, no trebat će još koja godina da tu povrće dobro rodi, jer je naše zemljište u koritu stare rijeke, i to slane rijeke, pa se treba mnogo truditi da se zemlja oslobodi soli. Posvuda smo zasadili stabla, osobito kokosove orahe i banane. Banane su dobre za hranu, a i korisne su zato što svojim korijenjem izvlače iz zemlje sol. Sad je to najbolje doba za povrće pa imamo i kupusa i rajčice. Moj kuhar Budhu zna vrlo dobro pripremiti salsu od rajčice.

Oporavljamo se od katastrofalnih poplava. Mi smo donekle bili pošteđeni, no pokrajina Midnapore i neki drugi krajevi strašno su nastradali. Mnoga su sela jednostavno iščezla.

Ja sam se dao na popravak koliba, a popravljamo i putove i nasipe. Ljudi za rad dobiju do tri kilograma pšenice i nešto ulja. Tu smo pomoć dobili uglavnom iz Amerike i Zapadne Njemačke. A, eto, i naša se domovina krasno odazivlje. Iz Rijeke je brodom poslano oko stotinu paketa robe, lijekova i hrane. Sve se to skupljalo prije Božića preko Glasa koncila, Malog Koncila, Glasnika Srca Isusova i Marijina, te Radosne vijesti iz Sarajeva. A i mnogi su dobrotvori izravno poslali svoju pomoć.

Uzvratio svima dragi Isus obiljem milosti!

Eto bar nekoliko redaka danas s toplim pozdravima svima u Korčuli i u Metkoviću i Splitu i Sinju i Zagrebu i Amerikancima u Los Angelesu.

Vaš brat Ante

Maria Polli, 12. veljače 1979.

Molitva

Oče Nebeski, koji si našem ocu Anti dao milost duboke vjere, čvrstog ufanja, savršene ljubavi i poniznosti prema Tvome sinu, udjeli i nam po njegovu zagovoru tu istu milost da ostanemo vjerni Presvetomu Srcu Isusovu i Bezgrešnomu Srcu Marijinu.

Naš moćni, veliki zagovorniče izmoli nam milost kod Gospodina da poput tebe žedamo za Njegovom ljubavlju, ljubimo križ i životom živimo Evanđelje. Neka nas poput tebe Isusova dobrota dovede do Nebeskoga Oca.

Posebno te molimo za .... (navesti one koje osobno prikazujemo u ovoj devetnici).

Isuse blaga i ponizna Srca, učini srca naša po Srcu svome.

Oče Ante, preko Srca Marijina dovedi i naša srca do Srca Isusova.

Kraljice svete krunice, Kraljice mira i naš oče Ante molite za nas, naše misionare i misionarke, Hrvatsku, Indiju, Ukrajinu i cijeli svijet!

Jutarnja molitva

Pozdrav Ti dajem, o Bože, u zoru dana, u zoru života.

U jutarnjem pozdravu ja dobih Tebe,
i dobivši Tebe, o što mi više još treba?!

U dubini srca moga ljubavi Svoje oganj upali,
srećom ispuni srce nemirno moje,
koje žudi za srećom ljubavi Tvoje.

Rijekom milosti srce mi suho poplavi,
nadom božanskom beznadni život oživi,

ljubavi Tvoje oganj upali,
da ljubeći i primivši braću svoju,
i Tebe ovoga dana primiti mogu!

Pozdrav Ti dajem,
o Bože, jutarnji pozdrav života moga primi!

Otac Ante

MOLITVA

za proglašenje blaženim sluge Božjega o. Ante Gabrića

Oče nebeski, u sluzi Božjemu Anti Gabriću, misionaru, darovao si nam herojski primjer kako se milosrđem i ljubavlju širi Tvoje kraljevstvo.

Molimo Te za milost da u vjeri Crkve on bude što prije proglašen blaženim i tako postane još bliži svima koji mu se obraćaju u svojim potrebama.

Uvjereni da Ti je svojim životom i apostolskom revnošću omilio, udijeli nam po njegovu zagovoru milost za koju te sada molimo...

Po Kristu Gospodinu našem.

Amen

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu

VELIKA DEVETNICA u čast sluge Božjega oca Ante Gabrića

DRUGI DAN

TRAGIČNA SMRT MALE NIRMOLJE

Prije dva mjeseca išla je jednog jutra šestogodišnja djevojčica Nirmola kupiti granje u prašumi. Već je sakupila prilično toga, pa se spremala na povratak kući. No, odjednom joj se krv sledi u žilama, udovi ukoče, a male očice kao da su htjele iskočiti. Pred njom je stajao orijaški tigar promatrajući je i podmuklo režeći. Kitnjastim repom nemirno je tukao o zemlju. Nirmoli ispade granje iz ruku. Noge joj dršću kao dva tanka pruta, ona kao drven stup stoji nepomično nasred puta. Tigar zaskoči, jednim zamahom je smota pod se, uhvati preko prsiju odijelo i kao lagano pero odnese na jedan ravan busen pokraj puta.

Za nekoliko časova djevojčica se osvijesti i pokuša ne bi li pobjegla. No, čim se podiže, tigar je udari teškom šapom i djevojčica pade nemoćna na busen. Zvijer sjedi i mirno promatra svoju malu žrtvu. Repom neprestano udara po zemlji. Od vremena do vremena nemirne se oči okreću sad prema busenu, sad prema polju, sad opet prema prašumi, kao da ništa ne mari za svoj plijen, no sve zato, da bi djevojčica mislila da ne mari za nju, te nastojala pobjeći. No čim bi nevino dijete pokušalo dići se i pobjeći, eto već teške tigrove šape na leđima. Svaki pokušaj bijega bio je nemoguć. Kao što se mačka igra s mišem, tako se tigar igrao s djevojčicom.

Nedaleko je u polju neki čovjek kosio rižu. Opazi kako se tigar igra nečim bijelim. Oprezno se došulja bliže i na svoje zaprepaštenje opazi kako se kćerka njegova susjeda uzalud nastoji spasiti iz tigrovih pandža. Htio je nasnuti na zvijer, no odmah uvidi da bi bilo ludo upuštati se u borbu. Stoga otrča u selo i ispriča ljudima što je vidio u šumi. No, na žalost, u selu nisu imali ni jedne puške. Ali odvažni ljudi, među njima otac jadne djevojčice, odmah uhvate za sjekire i u trku prema prašumi, da spase nevinu žrtvu.

Kad ih djevojčica opazi, iskra nade sijevne u njezinim preplašenim očicama. Tigar je uz nju i nemirno tuče repom o zemlju. Dijete opet pokuša spasiti se. Skoči na noge i pojuri prema polju. No, krvožedna je zvijer već za njom. Jedan udarac snažnom šapom i djevojčica se sruši na zemlju. Tigar je podiže oprezno i postavi na staro mjesto na busenu.

Kada ljudi, a osobito otac, opaze očajni položaj djeteta, nisu znali što bi učinili. Ne usude se nasnuti na tigra, jer bi ih sve mogao razderati svojim strašnim šapama. Zato počnu vikati iz svega grla, da preplaše zvijer. To je bila velika pogriješka. Opazivši tigar da mu je plijen u opasnosti, uhvati djevojčicu za vrat, te joj šatre glavu. Kao uvenuli šumski cvijet ležala je nevinna žrtva krvoločnog tigra na zemlji.

»Oče, oče moj, spasi me!« bio je zadnji glas nevine žrtve, porumenjene vlastitom krvlju.

Ljudi kao ludi polete prema tigru vitlajući svojim ostrim sjekirama. Nekoliko orijaških skokova i tigra nestane u šumi...

Tijelo male žrtve, okićeno prašumskim cvijećem odnesoše u selo...

Dragi moji mali misionari i misionarke, ovaj me događaj male Nirmole silno ganuo. Osobito njezine zadnje riječi: »Oče, oče moj, spasi me!«

Sa suzama u očima pišem vam ove retke, vama, našim najvjernijim pomagačima. Koliko ima malih Nirmola, koje u svojim pandžama drži drugi tigar, pakleni duh. I one dozivlju u pomoć: »Oče, oče moj, spasi me!« Tko će ih spasiti?

Naša je lozinka: »Bengalija Kristu!«

A kako? Po našim molitvama, žrtvama i svladavanjima. Tako će Bengalija najprije biti spašena i u njoj tolike male Nirmole.

Sve dobro, što je učinjeno u misiji, mi dugujemo vama, vašim dnevnim molitvama, vašim šaptanjima malom Isusu, dok je nazočan u vašem srcu iza svete pričesti. Mi vam se misionari od srca zahvaljujemo na svemu tomu.

Dragi mali misionari i misionarke, neka je za danas dosta. Pišem vam ove retke na putu u Kalkutu. Umoran sam, jer sam skoro čitavu noć morao raditi.

Šaljem vam pozdrav po bengalsku »ljubeći vam lotosove noge«.

Molite se i žrtvujte za misije! Pomolite se i za dušu male Nirmole - Čiste!

Dragi Spasitelj je umro i za nju.

Nastojte da mala četa Lige naraste u veliku vojsku! Isus je naš Vođa, za Njim, spasimo Bengaliju!

Bengalijo, mi te ljubimo, mi se za te žrtvujemo. Bengalija Kristu!

Vaš sam brat u Isusu

Ante Gabrić, DI

»Tamo gdje palme cvatu«, br. 3.

Bošonti, 1. rujna 1940.

Molitva

Oče Nebeski, pogledaj na nas u našim nevoljama, kušnjama i križevima. Neka ljubav Presvetoga Srca Isusova i Bezgrešnoga Srca Marijina prodre kroz tamu mnogih srdaca koja su u nevolji. Po moćnomu zagovoru našega oca Ante udjeli nam milost da se izbavimo od svake tame i zla, ove pandemije, potresa, nesreća koje se svakodnevno događaju diljem svijeta. Posebno budi uz našu Hrvatsku, Bengaliju, sve Hrvate diljem svijeta. Budi uz njih i nas da u ovim teškim kušnjama budemo jedni uz druge.

Oče Ante, molimo te da prihvatimo Božje kušnje kao Božji dar i Božji pohod kako si i sam izrekao u olujnoj molitvi. Neka nam križevi i kušnje budu prigoda za još veću vjeru, vjernost Bogu i novo pouzdanje.

Posebno te molimo za .... (navesti one koje osobno prikazujemo u ovoj devetnici).

Isuse blaga i ponizna Srca, učini srca naša po Srcu svome.

Oče Ante, preko Srca Marijina dovedi i naša srca do Srca Isusova.

Kraljice svete krunice, Kraljice mira i naš oče Ante molite za nas, naše misionare i misionarke, Hrvatsku, Indiju, Ukrajinu i cijeli svijet!

Molitva u oluji

Pohodio si nas, o vječni Bože, svojom kušnjom: ovom strašnom olujom, ovim valovima Bengalskog mora, usred zimske noći, dok smo spavali.

Kolibe su se tresle od orkanskog vjetra,

zemljani zidovi popustiše, sve se ruši.

Na sve smo strane bježali da bismo spasili svoje živote.

Zazivamo tebe sada. Bili smo te zaboravili.

Živjeli smo previše za sebe, za ovaj svijet, daleko od tebe.

I evo ti si nas pohodio. Odnio si nam ono na što smo se toliko oslanjali.

Ostadosmo sami. Ljudski govoreći: siromašni da se s tobom obogatimo,

da se tebi približimo, da na tebe mislimo, da mislimo na druge, na braću i sestre.

I evo, u ovoj nevolji obogatismo se ovom ljubavlju:

ljubavlju prema tebi, ljubavlju prema bratu čovjeku.

Misleći na njihovu bijedu, zaboravismo na svoju.

Hvala ti, o vječni Bože na ovoj kušnji!

Hvala ti na ovome daru, na ovom pohodu!

Ostani s nama da bismo mi mogli ostati s tobom,

da bismo mi mogli ostati jedni s drugima ljubeći se,
pomažući i služeći jedni druge.
Ova oluja, ovi morski valovi,
ova opustošenost oko nas tvoj je dar.
Obogatismo se i za ovaj život i za vječni život.

Otac Ante

MOLITVA

za proglašenje blaženim sluge Božjega o. Ante Gabrića

Oče nebeski, u sluzi Božjemu Anti Gabriću, misionaru, darovao si nam herojski primjer kako se milosrđem i ljubavlju širi Tvoje kraljevstvo.

Molimo Te za milost da u vjeri Crkve on bude što prije proglašen blaženim i tako postane još bliži svima koji mu se obraćaju u svojim potrebama.

Uvjereni da Ti je svojim životom i apostolskom revnošću omilio, udijeli nam po njegovu zagovoru milost za koju te sada molimo...

Po Kristu Gospodinu našem.

Amen

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu

VELIKA DEVETNICA u čast sluge Božjega oca Ante Gabrića

TREĆI DAN

OSTAVILA NAS JE MALA ONIMA

Sjećate li se još male Onime, one »žive živcate žeravice« koja ni minute nije mogla mirovati? Svi smo je voljeli. Kako i ne bi! Uistinu je bila radost i sreća čitave naše župe. Vidjelo se to na sprovodu kakav Maria Polli ne pamti.

Voljeli smo je mi, no Isus ju je volio još više. Ubrao ju je u nebeski cvijetak.

Zauvijek nas je ostavila mala Onima. Ona je bila moj vrlo čest gost; uvijek je našla razlog zbog kojega je došla...

Nije bilo dana da ne dođe k meni nakon jutarnje mise. Nikada sama. Onima nije mogla biti bez malog brace Šunirmola, a ni Šunirmol nije mogao biti bez Onime. I što god bi ona dobila, sve je to sestrinski dijelila sa Šunirmolom: kekse, slatkiše i prženu rižu, pa čak i svoju najljepšu crvenu suknjicu. Jedne nedjelje osvanuo je Šunirmol u crvenoj suknjici. Izgledao je kao mali pjetlić, ili bolje kao mali Mak. Nasmijan, sretan. Još je sretnija bila Onima, jer su svi gledali na njezina bracu Šunirmola.

Padala ili ne padala kiša, Onima je rano ujutro u pet sati bila pred malom sestrinskom kapelicom. Majka ju je pitala zašto svaki dan ide. »Ja ću biti sestra, mala sestra, kao sestra Mohini (naša najmanja i najmlađa sestra). Zato svaki dan valja ići k Isusu«

Često bi došla sasvim mokra. Tati je rekla da se pred oltarom sve brzo osuši. Ono malo goruće srce sve je to osušilo...

A imala je i mali oltar u kolibi. Ona »mala sakristanka« svaki bi dan uredila oltar: cvijeće, svijeće, sandalove štapiće... I goruće srce.

Navečer nakon sprovoda izmolili smo krunicu na verandi kolibe. Onimino mjesto bilo je prazno. No svi smo osjećali da je ona s anđelima uz nas. Brigu za bracu Šunirmola preuzela je rođakinja Gita. Onima joj je ostavila isti onaj smiješak i radost.

Daj to i nama, dragi naš anđelčiću, Onimo!

Vaš otac Ante

Mana Polli rujan 1977.

(Objavljeno u Malom Koncilu, listopad 1977.)

Molitva

Oče Nebeski, utješi sve nas koji smo ostali bez svojih voljenih. Neka tajanstveni križevi privuku naša srca k srcu Isusovu i Srcu Marijinu kako bi po primjeru oca Ante i naša srca bila ispunjena Božanskom ljubavlju i mirom. Daj nam manje trčanja, manje lude žurbe, manje besmislenoga trošenja vremena kako bi imamo više vremena jedni za druge.

Oče Ante, daj da poput malene Onime budemo jedni drugima radost i sreća.

Posebno te molimo za.... (navesti one koje osobno prikazujemo u ovoj devetnici).

Isuse blaga i ponizna Srca, učini srca naša po Srcu svome.

Oče Ante, preko Srca Marijina dovedi i naša srca do Srca Isusova.

Kraljice svete krunice, Kraljice mira i naš oče Ante molite za nas, naše misionare i misionarke, Hrvatsku, Indiju, Ukrajinu i cijeli svijet!

Večernja molitva misionara

»Isuse, sjedim evo sam samcat pred zemljanim oltarom ove male seoske kapelice.
Svjetlo uljane svjetiljke titra i poigrava se na slamnatom stropu.
Već sam mnogo dana na pohodu mojih udaljenih sela.
Umoran sam i gladan danas. I groznica me trese.
Isuse, uhvatila me želja za čašom hladne vode,
za jednom narančom, da si utišam žeđ.
Ljudska slabost, Spasitelju. Oprosti mi!
Mala svjetiljka kao da je jače zasjala.
Pogled mi pade na tvoj križ, na tvoje probodeno srce,
na tvoje probodene ruke.
Tvoje ruke uvijek raširene, da nas sve zagrliš.
I neka se sreća proli mojim bićem.
I groznica, glad, žeđ i komarci kao da to sve nestaje.
Kako li sam sretan, Isuse!
Kako je divno klečati pred tvojim oltarom sam samcat u ovoj tihoj noći.
Titirati i gorjeti, i na koncu za tebe izgorjeti, kao ona mala uljana lampa na oltaru.
Na svemu ti, Isuse danas hvala! Hvala ti od srca na ovom svetom zvanju!

Otac Ante

MOLITVA

za proglašenje blaženim sluge Božjega o. Ante Gabrića

Oče nebeski, u sluzi Božjemu Anti Gabriću, misionaru, darovao si nam herojski primjer kako se milosrđem i ljubavlju širi Tvoje kraljevstvo.
Molimo Te za milost da u vjeri Crkve on bude što prije proglašen blaženim i tako postane još bliži svima koji mu se obraćaju u svojim potrebama.
Uvjereni da Ti je svojim životom i apostolskom revnošću omilio, udijeli nam po njegovu zagovoru milost za koju te sada molimo...
Po Kristu Gospodinu našem.

Amen

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu

VELIKA DEVETNICA u čast sluge Božjega oca Ante Gabrića

ČETVRTI DAN

POHOD SELU SITILIJU

U selo Sitaliju morao sam stići poslijepodne, no lađica se nasukala na sprud. Valja čekati 6 sati do iduće plime. Tu je razlika između oseke i plime, niske i visoke vode, oko 7 metara, dok je na Jadranu tek pola metra.

Danas je »Omaboša -Tamna noć«. To je svetkovina božice Kali, božice s nekoliko ruku. U rukama su joj krvavi mačevi kojima ona u svijetu ništi zlo. U toj tamnoj noći ljudi sa strahom izlaze van.

Plima nas je dovela do južnog nasipa sela Sitalije. Tamno je kao u rogu. S velikom sam se mukom uspeo kroz duboko blato na nasip. Put poznajem, no u toj tami doista nisam mogao pravo pogoditi kroz poplavljena polja. Ali za to se pobrinuo Isus. Vaše molitve i žrtve uvijek su uz nas. Vidim da se po nasipu približava malo svjetlo. Jedan se mladić vraća s posla. S njim sam sretno prispio do našega zaselka. Mladići su dugo čekali na nasipu, no budući da lađica nije dolazila, vratili su se u selo.

U nekoliko minuta došli su ljudi iz obližnjih koliba. Danas još nisam imao svetu misu. Na hasuri su pripravili oltar. Svijeće, cvijeće i sve drugo već su prije pripravili.

Dan je bio težak. No prikazujući kalvarijsku žrtvu zajedno s dragim katekumenima, osjetio sam nešto tako divno da čovjek zaboravi na umor, na glad i na sve drugo. Mi smo svećenici uistinu sretni: u svetoj misi sjedinjeni s Isusom primamo nebo i dajemo nebo.

Na verandi kolibe prostrli su hasure za spavanje. Nema mnogo mjesta, no nekako smo se petorica stisli. Zajednička večernja molitva. Kronicu su već prije izmolili. Bio sam umoran.

Ja volim mir, no domaćin Giriš i katehist Korno moraju malo pričati. I o čemu će nego o zmijama. Baš malo prije čuo sam udarce štapova s druge strane verande. Ubili su veliku kobru. A u Robijevoj kući djecu su dvaput ubole zmije i jedva su ih spasili. Mislim si ja: Nazdravlje, Ante!

No budući da sam uistinu bio iscrpljen od putovanja, brzo sam zaspao. I pomislit ćete da sam sanjao o zmijama. Nisam ni o zmijama, ni o krokodilima, već o metkovskim smokvama! No, kad sam se ujutro probudio - smokava nije bilo ...

Ipak noć nije bila potpuno mirna. Oko ponoći vidim kako Giriš s malom lampicom odlazi u selo. Netko ga je došao zvati. Jedan od njegovih prijatelja da je obolio od kolere. Uskoro se vratio. Potiho me zovu: »Father, Father — Oče, oče! Ononto je slabo. Kolera! Dajte mi, molim vas, onaj vaš lijek protiv kolere!«

Uvijek u maloj torbici nosim neke najvažnije lijekove protiv groznice, sunčanice, kolere i protiv uboda zmija.

Od kolere ljudi obole uglavnom zato što piju svakakvu vodu. Sad je u tome pogledu mnogo bolje, jer imamo arteške zdence gotovo u svim selima. No baš u ovom predjelu nigdje nema dobre vode. Izbušili su arteške zdence, ali posvuda je voda nekako crvenkasta.

Lijek protiv kolere spasio je Giriševa prijatelja. Pri koleri krv se brzo pretvara u vodu, pa treba što brže upotrijebiti lijek. Ista je stvar i pri ubodu zmija. Spasili smo mnoge koji su nam na vrijeme došli. Međutim, više puta otrov djeluje tako brzo da nema vremena otići ni po liječnika. Nedavno sam bio u Boro Molakhaliju. Upravo uz našu crkvicu dvanaestogodišnji dječak lovio je ribu. Velika crna zmija ubola ga je u prst i za pola sata bio je mrtav. Na mjestu gdje je sjedio bila je rupa. Ljudi su motikom iskopali ruku i na dnu rupe ležala je golema zmija, a ispod nje ništa manje nego 20 jaja. Neka su jaja već bila napukla i glave mladih zmija počele su izvirivati. Seljani su sve te zmije utukli i spalili, a mrtvog dječaka odnijeli su tužnoj majci.

Mnogo toga doživimo na putovanjima. Mnogo je teškoća i pogibelji, ali, vjerujte mi, dragi suradnici i suradnice, tako očito osjećamo pomoć vaših molitava i žrtava.

Hvala vam i ostanite i dalje uz nas!

Vaš otac Ante

Maria Polli, rujan 1978.

(Članak je poslan za Glasnik Srca Isusova i Marijina.)

Molitva

Oče Nebeski, ne dopusti da nas svladaju svakodnevne kušnje. Daj da poput oca Ante i Majke Terezije i mi možemo svakodnevno prikazivati naše žrtve i poteškoće, te darovati ljubav, čistoću, poniznosti, odanosti i čitavo naše srce Presvetom Srcu Isusovu i Bezgrešnom Srcu Marijinu.

Posebno te molimo za .... (navesti one koje osobno prikazujemo u ovoj devetnici).

Isuse blaga i ponizna Srca, učini srca naša po Srcu svome.

Oče Ante, preko Srca Marijina dovedi i naša srca do Srca Isusova.

Kraljice svete krunice, Kraljice mira i naš oče Ante molite za nas, naše misionare i misionarke, Hrvatsku, Indiju, Ukrajinu i cijeli svijet!

Molitva

Gospodine, usliši molitvu svoga puka,
učini u svojoj ljubavi da svi narodi,
svi puci, ujedinjeni Tvojom božanskom ljubavlju,
mogu Tebe slaviti, Tebe ljubiti, o Vječna ljubavi!
Gospodine, mnogi Te narodi još ne poznaju,
ne poznaju Tvoju ljubav, ne znaju za Tvoje milosrđe,
taj uzrok naše hvale i slave Tebi.

Primi našu molitvu, primi naše dnevne žrtve,
da bi oni naskoro mogli zapjevati onaj divan psalam slave
»Hvalite Gospodina svi narodi...«

Isuse Kralju, neka dođe kraljevstvo Tvoje!

Rasvijetli moju pamet, užeži moje hladno srce,
da se i ja mognem sasvim žrtvovati za proširenje Tvoga kraljevstva na zemlji.

Otac Ante

MOLITVA

za proglašenje blaženim sluga Božjega o. Ante Gabrića

Oče nebeski, u sluzi Božjemu Anti Gabriću, misionaru, darovao si nam herojski primjer kako se milosrdem i ljubavlju širi Tvoje kraljevstvo.

Molimo Te za milost da u vjeri Crkve on bude što prije proglašen blaženim i tako postane još bliži svima koji mu se obraćaju u svojim potrebama.

Uvjereni da Ti je svojim životom i apostolskom revnošću omilio, udijeli nam po njegovu zagovoru milost za koju te sada molimo...

Po Kristu Gospodinu našem.

Amen

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu

VELIKA DEVETNICA u čast sluge Božjega oca Ante Gabrića

PETI DAN

ONI NE ŽELE BITI PROSJACI

Stari me lađar Dhiren pozvao u svoju kolibu. Koliba je uz sam Ganges s ovu stranu sela Daudpura. Sjeli smo na hasuru, pa bengalskom običaju oprali su mi noge, potom je slijedila molitva i blagoslov svima u kolibi, a onda velika molba.

On je nekako popravio kolibu, i lađicu je premazao crnim »alkatrom«, rupe je na njoj začepio, pa će izdržati nekoliko mjeseci. No obitelj je velika, pa kako će ih sve prehraniti?

I napravio je plan. Uz rijeku Ganges on bi napravio jedan mali ribnjak. Ribnjak treba iskopati, a to nije šala. Nešto su prištedjeli. Čak su započeli s poslom, no ni uz najbolju volju sami neće moći završiti posao

Ja sam se odmah složio s tim planom. Dhiren ne želi biti prosjak. On će raditi, pošteno zaslužiti i pošteno živjeti. Napravili smo račune. Ne traži on milijune, a ni tisuće.

U indijskom novcu račun je stajao oko 50 rupija (oko sedam dolara). I on će to pomalo vratiti da ja time mogu još kome pomoći.

Na taj način pomogao sam i u mnogim drugim selima. Meni je uvijek tako drago kad vidim da ljudi hoće surađivati, truditi se i raditi.

Za one koji nemaju ni toliko zemlje da bi iskopali ribnjak, nabavili smo male najlonske mreže. Trošak je manje-više isti: oko sedam do osam dolara. Time oni love male račiće na rijeci Gangesu pa ih kasnije prodaju za velike ribnjake. Rakovi su vrlo skupi, pa ih čak i izvoze iz Indije. Tu ih obični ljudi ne mogu kupovati, jer su toliko skupi, čak deset puta skuplji od obične ribe.

S ovim mrežama je opasnost u tome što dosta ljudi nastrada od morskih pasa dok love te račiće uz obalu Gangesa. Ove godine dosta je ljudi stradalo i od morskih pasa i od tigrova.

Prije nekoliko dana dođe mi plačući naš novoobraćenik Durgapodo. Tigar mu je odnio mlađeg brata Đitena. Bio je to 15-godišnji mladić. Zajedno je bilo pet ribarskih lađica. Nakon ribolova u džungli umorni ribari pozaspali su na lađicama, koje su odmakli prilično od džungle. Tigar je doplivao do lađica, skočio na srednju lađicu i zgrabio Đitena. Sve je probudio mladićev krik, no prije nego što su mogli išta učiniti, tigar je nestao u gustoj sunderbanskoj džungli.

To je već treća žrtva gotovo na istome mjestu. Kad tigrovi jednom okuse ljudsku krv, onda su strašno opasni.

Svi smo utješili Đitenove roditelje i brata Durgapoda. Za dragog nam pokojnika prikazali smo posebnu svetu misu. Počivao u miru Božjem! I ne samo naša mala kršćanska zajednica nego i čitavo selo dijelilo je s nama sućut. Navečer su došli predstavnici sela, tzv. pančajat (petorica). Oni su izabrani na posebnim seoskim izborima. U ovim dijelovima Bengalije pobijedila je jedna od komunističkih partija, tzv. CPI (M) - komunistička partija Indije - marksistička. Ima ih, naime, još nekoliko drugih. No tu oni poštuju vjeru, surađuju s nama. Mi smo tu zaposleni u mnogim karitativnim pothvatima, pa kad god pozovem te seoske glavare, rado dođu da zajednički uredimo najbolji način pomaganja siromasima. Imali su razne predrasude u vezi s nama no kad su vidjeli naš rad, naš život, osobito naš život žrtve i služenja najsiromašnijima, sasvim su se promijenili.

U ovom selu sagradili smo oko 30 novih koliba i isto toliko popravili. Prošlog pak mjeseca dali smo selu arteški zdenac za pitku vodu. Budući da smo tu u delti Gangesa gdje je voda slana, morali smo ići do 250 metara duboko da bismo došli do pitke vode. Možete si zamisliti koliko je bilo veselje kad je ta pitka slatka voda počela teći iz crpke.

Ovaj i još dva arteška zdenca dobili smo na dar iz Njemačke. Svaki stoji oko 3 000 njemačkih maraka. Hvala velikodušnim dobročiniteljima!

Sijelo smo završili molitvom i blagoslovom. A da vam iskreno rekнем i čašicom čaja. Blagoslov je što u zajedničkoj ljubavi i poštovanju možemo raditi na slavu Božju i dobrobit onih koji nas toliko trebaju: bolesnika, zapuštenih i siromašnih.

Molite se i vi za nas!

Vaš otac Ante

Maria Polli, prosinac 1979.

(Članak poslan za Glasnik Srca Isusova i Marijina.)

Molitva

Oče Nebeski izvore svakog dobra, daj da te častimo i uzljubimo poput oca Ante i svih Antinih siromaha koji su toliko čeznuli za Tobom. Daj da po njegovu primjeru i mi u našim obiteljima, na radnom mjestu, među prijateljima budemo u zajedničkoj ljubavi i poštovanju jedni prema drugima, sve na slavu Božju, da častimo Presveto Srce Isusovo i Bezgrešno Srce Marijino.

Posebno te molimo za .... (navesti one koje osobno prikazujemo u ovoj devetnici).

Isuse blaga i ponizna Srca, učini srca naša po Srcu svome.

Oče Ante, preko Srca Marijina dovedi i naša srca do Srca Isusova.

Kraljice svete krunice, Kraljice mira i naš oče Ante molite za nas, naše misionare i misionarke, Hrvatsku, Indiju, Ukrajinu i cijeli svijet!

Molitva Gospodinu

Gospodine

Odmori one koji su u brizi.

Blagoslovi umiruće.

Umiri one koje pate.

Smiluj se ožalošćenima.

Zaštiti one koje su u tvojoj slavi poradi ljubavi svoje.

O Isuse, za njih te molim,

za te sudionike tvoje kalvarijske žrtve da im dadeš snage i jakosti,

i još više, da im dadeš veselja i radosti u njihovim bolima.

Amen

Otac Ante

MOLITVA

za proglašenje blaženim sluge Božjega o. Ante Gabrića

Oče nebeski, u sluzi Božjemu Anti Gabriću, misionaru, darovao si nam herojski primjer kako se milosrđem i ljubavlju širi Tvoje kraljevstvo.

Molimo Te za milost da u vjeri Crkve on bude što prije proglašen blaženim i tako postane još bliži svima koji mu se obraćaju u svojim potrebama.

Uvjereni da Ti je svojim životom i apostolskom revnošću omilio, udijeli nam po njegovu zagovoru milost za koju te sada molimo...

Po Kristu Gospodinu našem.

Amen

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu

VELIKA DEVETNICA u čast sluge Božjega oca Ante Gabrić

ŠESTI DAN

BRINEMO SE ZA STARCE I BOLESNIKE

Hara je sagradio novu kolibu uz Tuškalski kanal. Tu živi on, žena mu Marija i kćerkica Šundori (Ljepotica). Prava mala lutka. Roditelji i rođaci još mu nisu kršteni. Majka mu je teško bolesna, pa ću u njihovoj maloj kolibi odslužiti svetu misu.

Jedva se možeš uspraviti. Predvečerje je. Kukaca ima kao da su svi zajedno izašli iz Noine lađe. Prostrli smo hasure i sjeli oko oltara: i ja i oni. Moleći se za bolesnicu, molili smo se i za sve drage prijatelje i dobročinitelje, osobito za one bolesne. Kako smo bili blizu!

Harova je starica majka slaba, no nikada u životu nije uzimala lijekove pa, eto, neće ni u svojoj starosti.

»Ako me Vječni Otac još treba na svijetu, On će me izliječiti, a ako valja trpjeti, trpjet ću drage volje, to je dio našega života, a ako valja otići, drage ću volje otići.«

Eto, to je priprosta teologija bakice Dasi, teologija puna vjere i predanja u Božju providnost. I ozdravila je na sreću i radost sina joj Hare i male unučice Šundori.

Još je bio jedan bolesnik. Zove se Badol. Na glavi mu je veliki tumor. Radin čovjek, no zbog toga tumora ne može na posao. Potrebna je operacija. Naše sestre u Maria Polliju neće moći to izliječiti pa smo odmah uredili da ga pošaljemo u Kalkutu. Tamo su bolnice pretrpane, no posredstvom sestara Majke.Terezije ovi su bolesnici primljeni. To je velika pomoć za nas. Sestre ih redovito pohađaju u bolnicama. To su uistinu krasna djela milosrđa. Tako smo spasili mnoge živote. I dobri Badol bio je operiran i naskoro se vratio u svoje selo.

I naš dragi Šadhu vrlo je slabo. Upravo sada posvuda velika bijeda vlada. Morao je ići daleko da bi dobio posao i obolio je, no morao je nastaviti s poslom. Mala kćerkica dobila mu je ospice. No oni ne očajavaju. S krunicom u ruci reče mi Šadhu:

»Isus je uz nas, Majka Marija je uz nas, sve će biti dobro!«

Sjetite se i vi kojom molitvom njega i njegove obitelji, da bi im bilo dobro, sve dobro i duši i tijelu.

Vaš otac Ante

Maria Polli, prosinac 1919.

(Članak poslan za Glasnik Srca Isusova i Marijina ili za Mali Koncil. Objavljeno u Malom Koncilu, 2/80., pod naslovom »Oni ne očajavaju«.)

Molitva

Oče Nebeski, po Presvetom Srcu Isusovu i Bezgrešnom Srcu Marijinom užezi u našim srcima ljubav prema bližnjima da pomognemo svima onima kojima je pomoć potrebna. Daj da i mi poput bake Dasi živimo teologiju punu vjere i predanja u Božju providnost.

Ne dopusti da naša srca budu hladna i bešćutna, oči slijepe, a ruke prazne.

Oče Ante, koji si toliko ljubio siromašne, usamljene, nemoćne i bolesne, molimo te za sve bolesne u našim obiteljima, među prijateljima, da ih Gospodin ozdravi od njihove bolesti duše i tijela. Naš moćni zagovorniče i zaštitniče, moli kod naše Nebeske majke da može posredovati za sve njih kod Svoga Sina. Molimo te za one koji su gladni i žedni tvoje ljubavi i za one koji je još nisu upoznali.

Posebno te molimo za .... (navesti one koje osobno prikazujemo u ovoj devetnici).

Isuse blaga i ponizna Srca, učini srca naša po Srcu svome.

Oče Ante, preko Srca Marijina dovedi i naša srca do Srca Isusova.

Kraljice svete krunice, Kraljice mira i naš oče Ante molite za nas, naše misionare i misionarke, Hrvatsku, Indiju, Ukrajinu i cijeli svijet!

Molitva za bolesnike

Isuse dragi, Gospo draga!
Duboka je noć. I kako je duga.
I onda se sjetim milijuna koji bolesno leže po bolnicama,
po vlažnim kolibama, dršćući od groznice,
gladni, zapušteni, bolesni tijelom,
bolesni srcem, gladni ljubavi i samilosti.
I kako se malen osjećam pred njima.
O Isuse za njih te molim,
za te sudionike tvoje kalvarijske žrtve
da im dadeš snage i jakosti i još više da im dadeš veselja i radosti u njihovim bolima,
da im dadeš zahvalno srce što si ih izabrao za svoj križni put.
Usliši njihove molitve, obriši njihove suze,
bdij uz njih u besanim noćima,
pohodi ih svojom ljubavlju!
Osobito se sjeti naših staraca i starica,
koje su djeca i unučad izbacili iz svojih kuća, iz svojih srdaca.
Za sve bolesnike čitavog svijeta molimo, Isuse dragi,
Gospo draga, čuvaj ih u svojim srcima,
učinite ih dionicima kalvarijske žrtve!

Otac Ante

MOLITVA

za proglašenje blaženim sluge Božjega o. Ante Gabrića

Oče nebeski, u sluzi Božjemu Anti Gabriću, misionaru, darovao si nam herojski primjer kako se milosrđem i ljubavlju širi Tvoje kraljevstvo.
Molimo Te za milost da u vjeri Crkve on bude što prije proglašen blaženim i tako postane još bliži svima koji mu se obraćaju u svojim potrebama.
Uvjereni da Ti je svojim životom i apostolskom revnošću omilio, udijeli nam po njegovu zagovoru milost za koju te sada molimo...
Po Kristu Gospodinu našem.

Amen

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu

VELIKA DEVETNICA u čast sluge Božjega oca Ante Gabrića

SEDMI DAN

POHOD ČUNČURI I DEULIJU

Dragi prijatelji misija!

Javljam vam se ponovo s nekoliko vijesti iz daleke Bengalije, iz dragog nam Bošontija. Pohodio sam selo Čunčuru, jedno od najudaljenijih naših sela. Stigao sam podvečer, pa sam morao prenoćiti u tamošnjoj kapelici. Iako je bilo dosta straha u društvu zmija, ja sam na to zaboravio i dobro zaspao i odmorio se u rečenoj kapelici. Ujutro sam prikazao svetu misu nakon što sam saslušao ispovijedi. Po podne sam dijelio mlijeko siromašnom narodu. To je dar američkih katolika, koji k nama dolazi preko organizacije »National Catholic Welfare Conference«. Samo dragi Bog zna koliko dobra čini ta katolička organizacija. Na tisuće ljudi, a osobito djece, dobiva ovdje mlijeko, koje inače nikada ne bi ni vidjeli.

Čekalo je veliko mnoštvo svijeta na mlijeko. Majke su došle iz velikih daljina s dječicom u naručju. S lica im odsijeva bijeda i siromaštvo. Ali, uz bijedu odražava se i plamen velike zahvalnosti, osobito kad su pred sobom ugledali toliko mlijeka. Dječica, dakako, nisu mogla čekati da se to mlijeko odnese kući i pripravi, nego su ga onako u prahu počela jesti.

Majke su s djecom pristupale jedna po jedna i primale svoj dio. Primivši mlijeko, po lijepom indijskom običaju, svaka bi majka sklopila ruke i sklopljenim rukama dotakla se čela u znak duboke zahvalnosti. Dragi Bog zna kome će taj izraz zahvalnosti poći, kojem plemenitom srcu u dalekoj Americi, bogatašu ili siromahu, staračkoj drhtavoj ruci ili mladenačkom srcu. Bio on tko bio, neka zna da njegov dar za bijednike i sirotinju u dalekim misijskim zemljama nije uzaludan, jer je utješio bar jedno majčinsko srce, donio osmijeh jednom nevinom djetetu, pomogao je misionarima djelom pokazati da u ovom svijetu, istrzanom razdorima i zavišću, još živi kršćanska ljubav i milosrđe, još mnogi samaritanci slijede onog s jerihonskog puta, još mnogi dobri katolici slijede svog Dobrog Učitelja, koji je cijeli život proveo čineći dobro bližnjemu.

Iz Cunčure došao sam u Deuli. To je naše najmanje selo. Ima tek tri obitelji. Tu žive osamljene. Davno je to bilo kad se stari Milan ovamo doselio. Nakon strašne poplave u starom naselju, izgubivši sve što je imao, naselio se u ovim krajevima. U početku su bili teški dani. Uz silne napore očistio je on tu nešto zemlje i počeo je obrađivati. Djeca su mu se razišla na sve četiri strane svijeta. S njim je ostao samo Onath. On se pomalo razumije i u liječnički zanat. Izbliza i izdaleka ljudi dolaze po njegove ljekovite trave. Uz trave on vjeruje i u evropsku medicinu, pa me svaki put pita za kinine i druge pilule.

Pred kapelicom me čekao moj mali prijatelj Gabrijel. Manjkaju mu dva zuba, baš ona dva sprijeda. Ja ga zovem mali dedek. On veli da mu je miš po noći pojeo zube. A ja sam nešto našao da se Gabrijel htio popeti na krušku, kruška bila tvrda, i tako je mali dedek ostao bez dva zuba. Sva sreća da mu je glava ostala čitava. A ima dobru glavu. Sve molitve znade napamet, a tek mu je pet godina.

Pozdravio me sa »Hvaljen Isus«. Njegova je bakica došla i svećeniku će oprati noge. Gabrijel će joj pomoći. No, zemljana je posuda gotovo veća od njega. Izgubio je ravnotežu, i voda se razlila i po nogama, i po cipelama, i po hlačama, a dakako i po ocu Gabriću.

Predvečer smo imali malo sijelo. Govore mi o svojim brigama. Rade neumorno sve moguće da dnevno zarade kojih 10 do 15 centi. Ivan je cijelu prošlu noć bio uz Kariabanski kanal. Uputio se tamo još iza podne da pred večer metne u kanal male vrše napravljene od bambusa, u koje će onda po noći pasti riba. U vršama su puževi isječeni na komadiće. Miris tih puževa privlači ribu, i kad se jednom zalete u tu vršu, ne mogu više van.

Noć je bila oblačna, pa ribe nije bilo. Dobio je tek šest centi za sve što je ulovio. Za to je kupio šačicu riže i nešto šećera za svog bolesnog sina.

Umoran je, ali popodne treba opet na ribolov. Vratit će se ranije da može biti kod svete mise. Ovdje moram djecu poučiti i vjeronauk, jer ih se šestero sprema za svetu krizmu. Ovi će ići u Bošonti. Mali Gabrijel, koji je već bio u Bošontiju, sve im lijepo tumači, kako tamo ima velika kuća, gdje otac stanuje, i jedna još veća, gdje stanuje Isus. Dapače, prikazivao im je i zvonjavu zvona kao i tutnjavu motora s lađa na rijeci. I toliko drugih stvari ima u Bošontiju, koje mali Gabrijel nije mogao sve odjednom rastumačiti. Ali jednu nije zaboravio. U očevoj sobi ima jedna velika, velika kutija puna kolačića. Pa tko onda ne bi išao u Bošonti!?

Nakon toga izmolili smo zajedno krunicu. Gabrijel još nema svoje krunice. Obećao sam mu jednu dati na dan prve svete pričesti, pa je sad molio na moju: ja sam je držao s jedne strane, a on s druge.

Onda je došao stari bramin Hori, da me posjeti. »Kako ste, djede?« zapitam ga.

»Veoma dobro oče!«

»Djede, koliko vam je godina?«

»Ah, što da vam rekнем, oče! Kad sam se ono oženio, bila je bengalska 1283. godina. A koliko mi je onda bilo godina, to vam ne znam reći. No, otac mi je govorio da sam se rodio, kad je ono bila velika suša i mnoge kože da su one godine pocrkale. Eto, oče, vi ste pametni, pa vidite koliko mi je godina...«

Hori je već gotovo slijep, i jedva što čuje. Hodati, također, ne može daleko. Ipak je veseo.

»Bog dao, Bog uzeo, a i mene će uzeti. Da ga samo ne uvrijedim, eto, to je moja molitva!« Krasna je to molitva poganske duše, koja je po naravi dobra i poštena.

Pa da Ga Hori i toliki drugi ne samo ne uvrijede, nego da bi Ga slavili i bolje upoznali, neka to bude i naša dnevna molitva!

Sve Vas pozdravlja

Vaš o. Ante Gabrić

»Hrvatski katolički glasnik«, rujna 1957., Chicago

Molitva

Oče Nebeski, daj da i mi naše godine života ne protratimo uzaludno. Neka se svaka naša radnja s Tobom započeta s Tobom i završi. Presveto Srce Isusovo, izvore svakoga dobra, udjeli nam duhovne darove, vječne darove svjetla, poniznosti, mira i ljubavi. Poput oca Ante, utisni i u naša srca želju da te još više ljubimo, da čeznemo za Tobom i da te još više upoznamo, da prepoznamo prave vrijednosti ovoga prolaznog života kako bismo stvorili bolji svijet i pokazali svijetu prave vrijednosti.

Posebno te molimo za .... (navesti one koje osobno prikazujemo u ovoj devetnici).

Isuse blaga i ponizna Srca, učini srca naša po Srcu svome.

Oče Ante, preko Srca Marijina dovedi i naša srca do Srca Isusova.

Kraljice svete krunice, Kraljice mira i naš oče Ante molite za nas, naše misionare i misionarke, Hrvatsku, Indiju, Ukrajinu i cijeli svijet!

Molitva

Za svjetlo mi molimo,

za žar i toplinu tvog svjetla.

Gospodine!

Posvuda je mrak. Hladno je.

Hladno je u našim domovima, hladno u srcima, hladno posvuda.
Zebnja nas hvata dok gledamo današnji svijet.
Bez tebe, o Duše sveti, ne možemo.
Dođi i raspali ovaj svijet čistom i žarkom ljubavlju!
Raspali nas i očisti, da bismo i mi mogli širiti ovaj tvoj sveti žar.
Tvoju milost, Tvoju ljubav.
O dođi, Stvorče, Duše svet!
Amen

otac Ante

MOLITVA
za proglašenje blaženim sluge Božjega o. Ante Gabrića

Oče nebeski, u sluzi Božjemu Anti Gabriću, misionaru, darovao si nam herojski primjer kako se milosrđem i ljubavlju širi Tvoje kraljevstvo.
Molimo Te za milost da u vjeri Crkve on bude što prije proglašen blaženim i tako postane još bliži svima koji mu se obraćaju u svojim potrebama.
Uvjereni da Ti je svojim životom i apostolskom revnošću omilio, udijeli nam po njegovu zagovoru milost za koju te sada molimo...
Po Kristu Gospodinu našem.
Amen

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu

VELIKA DEVETNICA u čast sluge Božjega oca Ante Gabrića

OSMI DAN

PRED SVETOHRANIŠTEM

Po mračnom nebu gomilali su se tmurni oblaci. Spremalo se na oluju. Dolje po rižištima bošontskim i uz rijeku Ganges šakali su tulili kao kakovi ukleti dusi... U crkvi Male Svetice u Bošontiju neki se tajanstveni mir slegao. Kleknuh pred svetohraništem. Malo, neumorno svjetlo - Isusovo »vječno svjetlo« mirno i tiho titra i daje još tajanstveniji dojam crkvi.

Vratio sam se danas s dugog misijskog putovanja. Izmoren i iscrpljen. Tijelom, no ne srcem. Srce je bilo prepuno radosti i zahvalnosti Isusu za sve milosti udijeljene za vrijeme ovog putovanja, za sve neumrle duše koje su se odazvale Njegovu pozivu. Pa sam Mu se, eto, došao danas zahvaliti pred svetkovinu naše zaštitnice svete Male Terezije.

I inače sam imao toga dana mnogo reći Isusu: svoje planove, brige, poteškoće, - no i svoje utjehe i radosti. Svoje i Vaše brige i radosti, Vaše nakane. To je vrijeme kad Vas se na poseban način sjećam. Pisma su rijetka. Pa su se i moje drage »Palme« skoro osušile. Istina, bio sam teško bolestan, pa sam čak na neko vrijeme morao ostaviti i Bošonti. Uz to gradnja nove bolnice uzela je mnogo vremena. No, ipak mi je silno žao što sam Vas tako dugo ostavio bez vijesti. No, budite uvjereni da ste dnevno bili u mojim mislima, molitvama i žrtvama, i Vi i svi Vaši dragi. Pa eto znajte, dok srce oca Gabrića bude kucalo, kucat će ono za Vas, molit će se za Vas. Dragi Isus i ovo malo »vječno svjetlo« znadu što ste Vi bili i što ste još uvijek Bošontiju. Znadu da Bošonti sve duguje Vašoj ljubavi, Vašim molitvama, Vašim žrtvama. Isus i malo svjetlo pred tabernakulom svjedoci su toga. Znadu oni i za našu iskrenu ljubav i zahvalnost prema Vama, dragi naši prijatelji i dobročinitelji.

Vaš otac Ante

»Tamo gdje palme cvatu«, br. 34.

Molitva

Oče Nebeski, po Predragocjenoj Krvi Kristovoj učini nas svjetlom Kristova hrama, svjetlom živih hramova, ljudskih srdaca, svoje svete Crkve.

Oče Ante, po svojoj žrtvi misionarskoga rada kojom si tolike duše priveo k Srcu Isusovu po Srcu Marijinu, u srcima naših mladih rasplamsaj želju za svetim svećeničkim zvanjem i ustrajnost na sveto započetom putu, daj da služe Gospodinu onako kako si ti služio. Zagovaraj za nas i moli za nas.

Gospodine, po zagovoru oca Ante i njegovih posvećenih ruku udijeli nam dobre svećenike i misionare. Očuvaj neokaljanim njihove svećeničke ruke koje svakodnevno dodiruju tvoje Sveto Tijelo. Blagoslovi njihov svećenički rad bogatim plodovima i podari im krunu vječnoga života. Umnoži nam vjeru, učvrsti ufanje i usavrši ljubav.

Neka dođe Kraljevstvo Tvoje!

Molimo Gospodara žetve da pošalje poslanike u svoju žetvu.

Posebno te molimo za .... (navesti one koje osobno prikazujemo u ovoj devetnici).

Isuse blaga i ponizna Srca, učini srca naša po Srcu svome.

Oče Ante, preko Srca Marijina dovedi i naša srca do Srca Isusova.

Kraljice svete krunice, Kraljice mira i naš oče Ante molite za nas, naše misionare i misionarke, Hrvatsku, Indiju, Ukrajinu i cijeli svijet!

Molitva za svećenike

Isuse, ti se sjećaš onoga dana kad si izabrao svoju prvu dvanaesticu neuke, slabe i siromašne galilejske ribare.

Prvoj dvanaestorici pridružio si i Savla - Pavla, koji te je progonio, i poslije njega još tolike milijune.

Među njima i mene najnevrednijeg...

»Ja se nisam ni jedan dan, ni jedan čas pokajao niti sam požalio što sam se odazvao Isusu, što sam se odazvao dušama.

Sretan sam! Tu sreću želim i svima vama. Dajte i vi tu sreću drugim!

Dođite, žrtvujmo se do kraja svoga života.

Gdje će taj kraj života biti, gdje ćemo umrijeti, ne znam.

Neka bude u Srcu Isusovu!«

»Dok tijelo groznicom gori i ruke dršću kod oltara tvoga, ti me čuvaj, Veliki Svećeniče, Bože moj, koji razveseljavaš moju mladost!

Pred tvojim oltarom neka izgori ova uljanica svećeničkog mi života,

neka se ugasi daleko od buke svijeta,

daleko od ljudske utjehe, sred mojih dragih Sunderbanskih džungla;

neka goreći izgori pred ovim živim tvojim hramovima,

pred kolibama tvojih sirotana.«

Otac Ante

MOLITVA

za proglašenje blaženim sluge Božjega o. Ante Gabrića

Oče nebeski, u sluzi Božjemu Anti Gabriću, misionaru, darovao si nam herojski primjer kako se milosrđem i ljubavlju širi Tvoje kraljevstvo.

Molimo Te za milost da u vjeri Crkve on bude što prije proglašen blaženim i tako postane još bliži svima koji mu se obraćaju u svojim potrebama.

Uvjereni da Ti je svojim životom i apostolskom revnošću omilio, udijeli nam po njegovu zagovoru milost za koju te sada molimo...

Po Kristu Gospodinu našem.

Amen

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu

VELIKA DEVETNICA u čast sluge Božjega oca Ante Gabrića

DEVETI DAN

ZAHVALA DOBROČINITELJIMA

Piše mi dobri brat Martin Kranjčec iz Zagreba da su otisnuli mali »Kalendarić« i da ga uz popratno pismo iz Bengalije žele poslati dragim prijateljima misija. Piše da su čak i Antinu fotografiju stavili i da Ante izgleda deset godina mlađi i pomalo debeljuškast!

Nadam se da ću se još moći prepoznati...

Bilo kako bilo, od svega srca šaljem ovo nekoliko redaka, redaka punih zahvalnosti za toliku vašu ljubav, za toliku vašu velikodušnost. Samo dragi Isus zna koliko me vaše molitve i žrtve drže i usred najvećih pogibelji i teškoća. Koliko ste suza siromaha otrli svojim velikodušnim darovima, koliko ste dječice prehranili, koliko majki utješili! Toliko se naših mladića i djevojaka školuje zahvaljujući vašim darovima. Tolike se kapelice, ti stanovi za Isusa, grade, a ujedno se podižu i kolibe, stanovi za Njegove siromahe.

Od svega vam srca hvala! Naše su svagdašnje molitve i žrtve uz vas. Nema dana da vas se ne sjećam kod oltara, vas i vaših nakana, koje mi javljate u svojim dragim pismima. To je tolika utjeha za mene: moliti se i žrtvovati se za vas, biti jedno s vama i u vašim radostima i u vašim bolima i tugama. Rado se spominjem i vaših dragih pokojnika. Te zajedničke molitve i žrtve drže nas tako blizu. Postajemo jedno srce, jedna duša u najdivnijem radu privođenja ljudskih srdaca Božjemu Srcu.

Praznici su, eto, završeni. Sad će opet svatko prionuti uza svoj posao. Želim svima svaku sreću i obilje blagoslova od dragoga Spasitelja i naše Nebeske Majke; i vama i svima vašima, dakako, posebno najmlađima. Molim da bismo svi mi mogli biti revni suradnici i suradnice, da bismo svi vesela i junačka srca mogli uvijek naprijed. Nikada ne šuštati na putu. Dok je vas, ja svakako neću šuštati. Sad je kod nas najteže doba godine za putovanja. Ove je godine još posebno teško. Već dva mjeseca neprestano lijeva kiša. Velik je dio Bengalije pod vodom. Mnogi putovi jednostavno su nestali. Drugi su velika kaljuža.

Upravo sam se vratio s putovanja. Čovjek se jedva drži na nogama, no mnogo je sreće u tome što daješ Isusa, što tolikim dušama naviještaš Njegovu Blagu vijest. Dosta je i pogibelji od pijavica i zmija. Sreća je da na meni pijavice nemaju što dobiti, pa ako se i objese, za kratko vrijeme se otkinu i polaze u potragu za boljom hranom ...

Molite se za mene i za meni povjerene duše, da bih se za njih mogao žrtvovati do zadnjega daha.

Mnogo, mnogo pozdrava od vašeg

o. Ante

Maria Polli, 1. rujna 1977.

Molitva

Oče Nebeski, okrijepi nas nebeskim Kruhom da poput oca Ante širimo Tvoje kraljevstvo. Ne dopusti da naše ruke budu prazne i slabe već uvijek ispunjene ljubavlju i blagoslovom Tvoga Sina. Ispuni naša srca Božanskom ljubavlju i mirom.

Oče Ante, naš moćni zagovorniče, potakni nas na svakodnevnu svetu misu, molitvu Srcu Isusovu i Srcu Marijinu kako bi i mi ispunili dušu nebeskim plodovima i kako bi Riječ Gospodnja prebivala u nama.

Posebno te molimo za .... (navesti one koje osobno prikazujemo u ovoj devetnici).

Isuse blaga i ponizna Srca, učini srca naša po Srcu svome.
Oče Ante, preko Srca Marijina dovedi i naša srca do Srca Isusova.
Kraljice svete krunice, Kraljice mira i naš oče Ante molite za nas, naše misionare i misionarke,
Hrvatsku, Indiju, Ukrajinu i cijeli svijet!

Molitva vječnoj ljubavi

Isuse, ti vidiš kako ovaj suvremeni svijet odvraća ljude od križnoga puta, toga jedinoga puta sreće i spasenja.

Pa i mi tvoje sluge i službenice, moramo ponizno i skrušeno priznati da smo često podlegli tomu duhu. Kajemo se i molimo: Oprosti nam naše nevjere!

Tvoje Evanđelje, tvoja blaga vijest, jest Križ. Raširenim rukama, rukama probodenima, ti oko sebe okupljaš narode svijeta.

Božanski misionaru, daj, daj rasvijetli naša srca i naše duše da spoznamo tu veliku istinu da je samo Križ jedina nada spasenja svijeta. Čuvaj nas na kalvariji s Marijom, svojom i našom Majkom!

Nju si nam dao za Majku sa svoga prvog kalvarijskog oltara. I sada te molimo, čuvaj nas zajedno s njom, Majkom i Kraljicom mučenika, Kraljicom apostola i misionara!

Čuvaj nas, da ljubeći tebe, uzmognemo poput tebe raširenim i probodenim rukama i srcem, probodenim kopljem ljubavi, moliti svoju životnu misijsku molitvu za čitav svijet.

»Gospodin s vama! Isuse, dođi kraljevstvo Srca Tvoga«. Gospodine, usliši molitvu svoga puka, učini u svojoj ljubavi da svi narodi, svi puci, ujedinjeni tvojom Božanskom ljubavlju, mogu Tebe slaviti, Tebe ljubiti, o vječna Ljubavi! Amen

Otac Ante

MOLITVA

za proglašenje blaženim sluge Božjega o. Ante Gabrića

Oče nebeski, u sluzi Božjemu Anti Gabriću, misionaru, darovao si nam herojski primjer kako se milosrđem i ljubavlju širi Tvoje kraljevstvo.

Molimo Te za milost da u vjeri Crkve on bude što prije proglašen blaženim i tako postane još bliži svima koji mu se obraćaju u svojim potrebama.

Uvjereni da Ti je svojim životom i apostolskom revnošću omilio, udijeli nam po njegovu zagovoru milost za koju te sada molimo.....

Po Kristu Gospodinu našem.

Amen

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu

Izvor: Životni put jednog misionara (1.,2.,3. i 4. dio), Juraj Gusić, DI

Autor devetnice: Zaklada Otac Ante Gabrić (ZOAG)©

*zabranjeno kopiranje sadržaja bez suglasnosti autora

Završno pismo

Dragi molitelji devetnice,

došli smo do kraja osme devetnice. Sva pisma oca Ante koja su nas pratila u ovoj devetnici otkrivaju nam živote, sudbine, križeve ljude daleke Indije. S njima je zajedno u kušnjama stajao naš otac Ante. Suobličavanje i patnja prihvaćena križa s radošću bila je vodilja njegovu misionarskom radu.

Bit naše vjere je ne biti sam. Biti s ljudima s kojima živimo, s onima kojima smo potrebni i preko kojih nas sam Gospodin kuša kako bismo mu se mogli približiti.

Nitko od nas u životu ne može sam nositi svoj križ. O tomu nam svjedoči i sam Isus koji pada pod križem i Šimun Cirenac koji mu pomaže nositi križ.

Kako zapisa evanđelist Luka:

»Svatko tko me želi slijediti mora se odreći vlastitih želja i udobnosti te danomice nositi svoj križ i držati se uza me. Tko god izgubi svoj život radi mene spasit će ga, no tko god nastoji sačuvati svoj život izgubit će ga.« (Lk 9,23-24)

Neka i nama Gospodin po zagovoru oca Ante i po rukama nebeske Majke udjeli milost duboke vjere, čvrstoga ufanja, savršene ljubavi i poniznosti da poput njega žeđamo za Njegovom ljubavlju, ljubimo križ i životom živimo Evanđelje.

Neka lozinka oca Ante: »Bengalija Kristu!« bude i naša lozinka »Hrvatska Kristu!«

A kako? Po našim molitvama, žrtvama i svladavanjima. Tako će Hrvatska i Bengalija biti spašene i u njoj tolike male Nirmole, Onime, bakice Dasi, Danijeje, Ive...

Neka naš dan uvijek započne svjesno, sa svetim znakom križa kao znamenom spasenja.

Učinimo to i više puta u danu.

Započnimo i ovo jutro znakom križa i jutarnjom molitvom našeg oca Ante:

»Pozdrav Ti dajem, o Bože, u zoru dana, u zoru života.

**U jutarnjem pozdravu ja dobih Tebe,
i dobivši Tebe, o što mi više još treba?!**

**U dubini srca moga ljubavi Svoje oganj upali,
srećom ispuni srce nemirno moje,
koje žudi za srećom ljubavi Tvoje.**

**Rijekom milosti srce mi suho poplavi,
nadom božanskom beznadni život oživi,**

**ljubavi Tvoje oganj upali,
da ljubeći i primivši braću svoju,
i Tebe ovoga dana primiti mogu!**

**Pozdrav Ti dajem,
o Bože, jutarnji pozdrav života moga primi!«**

Otac Ante

Hvala svima koji šire duhovnost oca Ante Gabrića kako bismo preko njegova primjera i mi bili jači, snažniji i postojaniji u svojoj vjeri. Neka u našim srcima kao u srcu oca Ante zavlada Božanska volja.

Molimo za njega, molimo se njemu za postupak proglašenja blaženim.

Zahvaljujemo svima na sudjelovanju u zajedničkoj devetnici i svima vama koji pomažete misije našeg misionara.

Slijedeću devetnicu započinjemo 20. listopada kada je i 34. godišnjica smrti oca Ante.

Svako vam dobro i Božji blagoslov!

»Kalvarija, križ – to je vječno. To je naš život: uz križ, s njime, s Majkom njegovom i našom«

sluga Božji o. Ante Gabrić

Zaklada Otac Ante Gabrić